

Vstoupili jsme **znovu do adventu**. Do onoho **období**, které předchází či bude **zakončeno těmi svátky**, jež jsou jednoznačně **pokládány** naprosto všemi bez rozdílu **za ty nejkrásnější**, které je možné prožít. Proto jsou ony čtyři **adventní týdny chápány jako jakási předehra či čas příprav**, kdy vše ostatní, co k životu patří a co nás obvykle zaměstnává, ustupuje čím dál více do pozadí a kdy se **vše „ začíná točit “ kolem pojmu či slova vánoce / a tak kupř. zaznívá „ vánoce vánoce přicházejí... šťastné a veselé “** (které nemohou být jiné než takové... a kdy „ veselost “ – její síla či míra - je tím rozhodujícím údajem) /.

Jenže – **co má být obsahem a cílem těchto příprav ?**

Nepochybně **nemalá část** bude věnována **tomu vnějšímu**. Proč ne, vždyť uspořádání těchto záležitostí **může** nepochybně k něčemu ukázat **apřispět k „ uspořádání “ i záležitostí dalších /** proto při úklidu sborových prostor nejde – odpusťte mi to slovo – jenom o „ debordelisasi shromažďovacího prostoru “ / . A proto upřímný dík každému, kdo „ vyvíjí aktivitu “ v této oblasti. – Jenže **zůstat jen u toho vnějšího je málo**. Jistě ne náhodou je v **evangelium** uspořádaném svědkem a bratrem ve víře Lukášem **příběh o Marii a Martě / Lk 10, 38 /**, kdy druhé z jmenovaných **hrozí, že její úsilí, aby bylo vše „ tip, top “, jí připraví o to podstatné – aby vnímala a přijala Ježíšova slova /** pokud to tak zůstane, pak bude jen příkladnou uklízečkou /.

A tak má – li jít o obsah a náplň nastávajících dnů, chci se **zastavit u jednoho z oddílů, který má být podle pravidla vžitého v církvi připomínán v tomto časovém úseku /** slyšeli jsme jej jako čtení tohoto shromáždění / . Je ze spisu uzavírajícího nejen Nový zákon, ale i celou bibli, zvaného Zjevení Janovi.

Je to tzv. **dopis**, jehož adresátem, **příjemcem je maloasijský sbor v Laodicei**.

Jak se to mělo v tomto městě a v tomto sboru ?

Laodicea bylo místo, **kde se skutečně dobře vedlo a opravdu dařilo**. To proto, že k němu patřilo to, čemu se dnes říká **finanční trh a kdo se vyzná...** A také se zde vyrábělo **zvláštní a proto mnohými žádané sukno, když jde o to vnější, snadněji se přece sahá hloub do peněženky...** A opomenout nelze ani to, že zde sídlilo zařízení, které se dá označit jako **oční klinika**, k níž patřil **vynález hojivé masti**, zvané kolyrium. - A bylo vystavěno **k počtě manželky jednoho z tehdejších mocipánů Laodicei**. Tedy jakési **centrum, kde bylo radno se ukazovat a na tomto „ ukazování “ / ve skutečnosti „ předvádění se “ / se dalo vydělávat / stravovací a jiné služby /**.

Jenže **stačí to právě jmenované na to, aby toto město žilo vnitřně bohatým a hodnotným životem /** opak tohoto způsobu je žít ze dne na den, od zážitku k zážitku / a tedy i ostatní oslovujícím životem ? Zřejmě **nikoliv**, protože – jak se říká – „ **odešlo do dějin “ /** byli tu i jiní / **adnes je pouze malou zapadlou vesničkou**, o kterou se zajímají pouze ti, kdo se vydávají na zájezdy, které by se daly označit jako „ po stopách křesťanství “. A po rovině duchovní ani památky.

V tom městě žilo také i společenství těch, kdo se hlásili k Ježíši jako ke svému / jedinému / Pánu, rozhodující moci svého života. Jak se vypořádá s tím, co patří k tomuto městu ? Je pro ně přínosem ?

Zřejmě **nikoliv**. To proto, že není „ **ani studené, ani horké... je vlažné “ / v.15.6 /**. To znamená, že je „ **přízpusobivé “** či „ **krotké “**. A to v tom slova smyslu, že **není „ solí “ / Mt 5, 13 /**, tím, **co chrání,**

uchovává určité hodnoty, i když to není vždy příjemné, i když to bolí. A takto konat / „ solit “ / nejednou znamená nebýt na výsluní zájmu / docela často – jak známo – mimořádně přelétavého / a nebýt překvapen, že jsem ve zřetelné menšině či být odstrčen kamsi na okraj. Pověděno jinak „ nevlažnost “ je také záležitost obsahu. Ne – vlažný, slaný je ten, ke kterému patří hloubka. A ta je pro Nový zákon nemyslitelná bez vztahu k Ježíši.

K vlažnosti patří i pocit „ bohatství “ / v.17 / a představa **duchovní soběstačnosti a dokonalosti** / „ nic nepotřebuje “ / v.17 / . Jenžedokonalí myslí jenom sami na sebe a tato cílevědomá „ péče “ jim brání, aby byli pomocí a přínosem pro ty kolem. A tak se sebouspokojený farizej „ pečlivě “ připomíná Pánu Bohu, co všechno dobrého udělal / Lk 18, 9nn / a pro po změně toužícího zjevného podvodníka - celníka nemá jediného povzbuzujícího slova – slouží mu v podstatě k tomu, aby vynikal. Kdežto žena „ v cizoložstvu popadená “ / tak Kralický překlad / slyší Ježíšovo překvapující „ nehřeš více “ / (J 8, 11) což je nepochybně slib pomoci při hledání východiska, nastoupení jiné, odlišné cesty /

A přesto toto oprávněné rozpaky budící společenství slyší – „ stojím u dveří a tluču “ / v.20 / . I pro ty, kdo „ nic moc “ platí tato nabídka. A přijmou – li ji, pak z nich budou sejmuta pouta samolibosti a sebezahleděnosti, která jsou ve své podstatě slepou uličkou. A objeví, že jsou zváni k tomu, být tu pro druhé / což je myšlenka výrazného německého bohoslovce z času hrůzy zvané druhá světová válka Dietricha Bonhoeffera / . A o tomto poslání nebudou jen hovořit a pořádat ta či ona diskusní fora, ale budou je s pomocí Toho, kdo vstoupil do jejich života naplňovat, uskutečňovat.

A co advent a my ?

Mám za to, že doba, v níž žijeme, se náramně podobá té, do které promlouvá „ dopis “ laodicejským. I dnes je mnoho těch, pro které znamenají slova **dobře dařit, mít se co nejlépe po stránce vezdejších záležitostí** / a blížící se vánoce budou v nejednom případě příležitostí předvést, co si „ můžeme dovolit “ v této oblasti / . Jistě přejeme každému, aby – co se těchto záležitostí týče – **žil důstojně a bez obav. Ale důstojnost** v tomto smyslu nejsou přeplněné povánoční popelnice a kdejaká technická prý nezbytná vymoženost. Poplujeme s davem a nebo budeme solí či světlem, kteří tím, čím naplňují svěřené dny, budou pozváním k něčemu jinému, hodnotnějším ?

Jedním z nepřehlédnutelných znaků současnosti je postoj, který je zde označován jako vlažnost a v našich krajích je znám jako „ ani ryba ani rak “. Slovu, které v tomto dopisu užito rozumím jako **jednoznačnosti či zřetelnosti** / ne být proti za každou cenu, to může být porucha / . A tu je zřejmé, že máme co „ vylepšovat “ či dohánět. **Naše letošní adventní snažení bude k něčemu, bude – li to také čas, kdy „ zapracujeme “ na těchto záležitostech. Usilovat o to, být čitelnější ve smyslu evangelia není nikdy ztráta času, marná investice. Ať se nám to podaří !**

Advent - to je také doba „ klepání na dveře “ / srdcí / . Je skutečně třeba, aby vešel ten, kdo dokáže uzdravit srdce všelijak nemocná, zraněná a zotročená. Nepochybně to potřebují i srdce naše. A proto – maranatha / Pane vejdi / .

Tábor 2.12. 2012

vstup: J 1, 5

čtení: Zj 3, 14 - 22

před: Mt 9, 13

text: Ž 95, 7 - 8
VP: Ž 146, 8
poslání: Ř 12, 9 - 16

EZ 273 261 284
DEZ 687
SV 284

Vyznání a chvály :

Ž 91, 1 – 2.4

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

Žijeme ve světě mnohých a nejrůznějších událostí – děkujeme za ty pěkné a radostné, jsou pro nás povzbuzením do dalších dnů, o kterých často nevíme, co vlastně přinesou

Jsou tu však ještě událostí jiné – ty, se kterými si nevíme rady a ty, které v nás vzbuzují obavy a máme z nich strach

Děkujeme, že v nich nemusíme být sami, protože nám nabízíš svoji laskavou uzdravující a ochraňující blízkost, žádná z nich nás nemůže od Tebe odtrhnout

Vyznáváme, že se k ní stavíme velice nevděčně, tak, že na ní máme samozřejmý nárok a že vlastně záleží jenom na nás, jak se k ní postavíme a zda – li ji využijeme

A tak se vlastně potácíme od jedné události k druhé a nejsme pomocí a přínosem těm kolem, mezi které jsi nás jistě ne náhodou postavil

A tak před Tebe předstupujeme s hlavou skloněnou a pokorně voláme – Pane smiluj se a ve svém odpuštění nás zbav tohoto neduhu, ať jsme těmi kdo svítí na cestu uprostřed této společnosti, ve které je tolik tmy

chválíme Tě , že Tvé slovo zvoucí na novou cestu životem stále zní v tomto světě

chválíme Tě, že neztracuješ, ale napravuješ

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě, domově, který nám připravila Tvá láska

Výročí :

-

2.12.

1416 Václav IV povoluje v 9 pražských kostelích **přijímání pod obojí**

4.12.

1941 první **transport českých Židů** do Terezína

1813 Adolf Kolping, římskokatolický kněz, který začal pečovat o chlapce, kteří odešli do učení - řemeslo

1963 2. vatikánský koncil se usnáší na **konání liturgie / bohoslužeb / v národním jazyce**

6.12.

1774 zavedena **povinná školní docházka** pro děti od 6 do 12 let věku

7.12.

1965 2. vatikánský koncil ukončuje prokletí pravoslavné církve, ke kterému došlo v roce 1054

8.12.

1320 Konrád z Waldhausenu / Horní Rakousko /, mnich, kterého pozval Václav IV do Prahy, aby kázáním usiloval o nápravu církve

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

Citáty :

-

„mít pokoj s nějakým člověkem znamená moci jej budovat na jeho nezpochybnitelné věrnosti.....mít pokoj znamená mít domov v tomto nepokojném světě “

Dietrich Bohnoeffler, německý bohoslovec, který patřil mezi ty, kdo odmítli poslušnost Adolfu Hitlerovi

„pravda je základem práva “

Jan Pavel II, papež římskokatolické církve